

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Et Clarissimae Virginis Catharinæ: Ex eo quod est apud
Simeonem Metaphrasten. Passa est anno Christi. 307. Marcelli Pap. 4.
Constantini Imp. anno 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Causam dicit
sorâ Decio.*

*Nota lector
sanctos in
caelis non ig-
norare que
in terra fi-
t. Ioan. Da
maſc. de I. 2.
mag orat 1.
* Fuit in S.
Bosilius.
De his vide
Baron. An-
nal Tom. 4.
Iuliani Imp.
Anno 2.
* al. A Bea-
terine &
Hecaterine.
Vide Tom.
3. Annal. C.
Baron.
25. Nouē.
* Maximi
no, lezēdum.
Ruffinus hâc
iplam nomi-
nat Doris-
theam: nam quôd Hecaterine ab Hecate nomen deriuatum, esse vide-
tur, id illi fuisse indium apparet cum adhuc Gentilis esset. Factam autem
Christianam, mutasse nomen ac dictam esse Doris theam, sed priori nomi-
ne magis notam. Hec Baronius eodem Tomo.*

*cutus, delatus à Catulo Consulare, quod Chri-
stianus esset, à Decio vocatus causam dixit ma-
gna constantia: cuius rei occasione multa pas-
sus, demùm capite truncatus, corona martyrii
insignitus de impietate & perfidia illiberata
Principis triumphauit. Hic ipse sequenti seculo,
quo ostenderetur sanctos martyres in caelis
viuere, & in necessitatibus eos inuocantibus
præstò esse, pro Christiana religione aduersus
apostaram Iulianum pugnâsse repertus est. Cui
enim impius ille in Ecclesiam grassaretur, &
vir quidam * pietate insignis Dominæ nostræ
adstaret imagini (in qua etiam Mercurij cele-
bris martyris figura descripta erat) supplicans
vt impius Apostata è medio tolleretur, mor-
quid euenturum esset, visione didicit. Vidit e-
nim martyrem ad exiguum tempus obscurus
nô multo autem post hastam cruentam tenen-
tem; cuius iaculo Iulianum traiectum fuisse
constans est opinio.*

*MARTYRIVM S. ET CLARISSIMÆ
Virginis * Catharina: Ex eo quod est apud Si-
meonem Metaphrasten. Passa est anno Christi
307. Marcelli Pap. 4. Constantini Imp. anno 2.
25. Nouē.
* Maximi
no, lezēdum.
Ruffinus hâc
iplam nomi-
nat Doris-
theam: nam quôd Hecaterine ab Hecate nomen deriuatum, esse vide-
tur, id illi fuisse indium apparet cum adhuc Gentilis esset. Factam autem
Christianam, mutasse nomen ac dictam esse Doris theam, sed priori nomi-
ne magis notam. Hec Baronius eodem Tomo.*

*MARTYRIVM S. ET CLARISSIMÆ
Virginis * Catharina: Ex eo quod est apud Si-
meonem Metaphrasten. Passa est anno Christi
307. Marcelli Pap. 4. Constantini Imp. anno 2.*

IMPERANTIA impio * Maxentio, terribili
per vniuertum imperiū edicto, ab eo cau-
tum est, vt omnes insolita & noua quadam
sacrificiorum magnificentia, suam in deos re-
ligionem, cultumque declararent. Agebat is
theam: nam quôd Hecaterine ab Hecate nomen deriuatum, esse vide-
tur, id illi fuisse indium apparet cum adhuc Gentilis esset. Factam autem
Christianam, mutasse nomen ac dictam esse Doris theam, sed priori nomi-
ne magis notam. Hec Baronius eodem Tomo.

Alexan-

Alexandria; cum diuulgato per orbem edito innumerabilis hominum multitudo, metu minarum potius, quam religione coacta, eò confueret & oues bouesque aliaque animalia pro facultatum ratione ad sacrificij solennitatem pertraheret. Ipse igitur imperator visa populi & sacrificiorum multitudine, non modò impensè lætabatur, sed multo magis operam dabat, vt summa & inaudita quadam magnificentia sacrificium perageret. Itaque cum certatim vnusquisque Imperatoris sui voluntati obsequi studeret, tantus erat hominum concursus, vt non dico fanum, sed ne ipsa quidè ciuitas cunctos caperet: brutorum verò animantium clamore tota regio ità circumsonabat, vt alter alterum loquentem vix audiret: nidorque & fumus aspectum pene adimerent.

*Alexandria
nefaria ido-
latria ex-
ercetur.*

Dum hæc fierent, virgo quædam natalibus clarissima, diuitijs opulenta, formæ pulchritudine florentissima, scientijs disertissima, nullique quod rarum est in foemina, prudentiæ opinione secunda, Hecaterina nomine, videns tam nefaria religionis superstitione innumerabilem populi multitudinem & infantiam vsque flagratem, & in pestem animæ sempiternam miserè ruentem, ardentissimo fidei zelo incitata, paucis comitata puellis famulisque, protinus ad templum profecta est: in quo vniuersa cù Rege multitudo sacrificia nefaria immolabat. Cùq; virgo ætate iuuenis, & specie corporis animiq; decora, in ipso limine templi hæreret, omniumq; oculos animosque prouocaret, nūciatū est Regi præ tēpli foribus

*Notes animi
& corporis
S. Catherinæ*

Q9 2 adesse

adefse Hecaterinā necessarium aliquid quod ei dicat habentem : qui præ gaudio exultans summo cum honore eam introduci præcepit.

Constanter reprehendit Imperatorē idolis sacrificantem.

Illa verò summa cum modestia & omnium admiratione gradum inferens, Tyrannum sacrificijs occupatum hisce ferè verbis allocuta est: Oportebat quidem te, ô Imperator, ipso naturæ instinctu vanam religionis huius agnoscere superstitionem; sed quoniam potenti nimis dæmonis fraude longius te à veritate in errorem abductum video, saltem ipsis, qui apud vos sunt, sapientibus adhibe fidem; qui apertè deorum vanitatem redarguunt. Satis multas hæctenus in barathrum damnationis æternæ pertraxisti animas: vel iam tandem ad meliorem ac saniozem reuertere mentem, ni malis iusto Dei iudicio æternæ gehēne subire supplicia. Hæc aliaque virgo prudentissima cum diceret;

Maximianus.

Maxentius ira repletus responsum quidem dare volebat, sed impotenti furoris sui dominatu superatus, vox faucibus hærens non poterat. Tandem totus adhuc stupore oppressus præ admiratione sacrificij consummationem eam præstolari iubet. Eo igitur peractō in Regiam reuersus, accersitam ad se beatam hisce ferè verbis affari exorsus est : Dic nobis, quænam es tu, aut quæ sunt ea verba, quæ es nobis locuta? Ad quæ Catharina: An ignoras, me filiam Imperatoris esse, qui te in hæ ipsa dignitate præcessit? Si tamen nomen scire libet, equidem Hecatherina dicor; omnium artium disciplinis erudita: sed cuncta hæc pro nihilo ducens, vt immortalis sponso Christo despondear; qui per Prophetam locutus est:

Isaie. 29.

Per-

Perdam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentum reprobabo.

His auditis Imperator prudentiam eius sine fine admirans, facibus libidinis repente inflammatus est; totusque ad blanditias conversus, nihil non fecit ut animi eius virtutem emolliret, & ipsi scelerati amoris facibus quam ardentissime incenderet. At illa cernens hominem caeco amore miserrime captum, Quid, inquit, tam misere demonis fraude deciperis, qui te ad libidinem, & intemperantiam, & nefarias cupiditates impellit? Ego cuiusmodiunque sum, certe pulvis sum & lutum; Creatoris potentia & gratia in hanc formam inducta, eiusque imagine honorata.

*Praelare est
monet Ca-
therina.*

Quamobrem vel ex hoc solum Opificis convenit te admirari sapientiam, quod in luto, & materia tam vili, tantam potuerit extruere pulchritudinem. Et quidem si parumper a demonum fraude mentem auocare velis, efficaciam profecto, ut verum Deum, aeternum & immortalis luce meridiana clarius cognoscas cuius tanta est potentia, ut solum eius nomen, vel crux in aere formata, deos tuos in fugam vertere potest.

Ad haec Imperator cum responsum dare non posset, simulata gravitate, quasi indignum foret Imperatorem cum foemina differere; Comprime, inquit, parumper illam dicendi libertatem, & ego meos ad te oratores adduci precipiam, qui & rationes tuas, quibus innoteris abunde confutabunt, & te meliora edoctam ad deorum nostrorum cultum reducent. Haec dicens martyrem quidem in custodiam abduci,

*Abducitur
in Custodiam.*

50. Oratores
conuocantur
vt eam dis-
putando su-
perent.

ex toto verò regno oratores ingenij acumine,
& dicendi artificio præstantissimos adduci
præcepit : qui certamen disputationis cum
Catharina susciperent . Conuenerunt breui
numero quinquaginta; viri opinione prudenti-
æ , & dicendi facultate admirandi . Qui vt
causam , propter quam tanto studio aduo-
cati fuerant , intellexêre , animis non nihil
commoti sunt , quod tanti numero ad certa-
men cum foemina ineûdum vocati essent. Vn-
dè eorum vnus, eximius inter omnes, vt eam
ignominiam confestim deleret, ait ad Imper-
atorem: Fieri quidem potest, foeminam, quã
dicis, aliqua prudentia vel doctrina exultam
esse, sed quæ foeminarum tanta inueniri po-
terit, vt congressum doctissimorum oratorû,
qui ætatem omnem in literis triuerunt, susti-
neat? Itaque ad me ocius perducatur, vt om-
nes intelligant, quam vana sit opinio eorum,
qui foeminam cum viris doctissimis conferen-
dam putant.

* Maximin^o

His auditis* Maxentius lætitiæ gestiens quasi
parta iam victoria Catharinam adduci præce-
pit: quam orator ille fastu superbiæ & inanis
sapientiæ opinione tumidus, intuens, Tunè es
illa, inquit, quæ deos nostros tã impudenter &
insolenter iniuria afficis & conuicijs proscin-
dis? Martyr autem placidè leniterque respon-
dens, Ego sum, inquit; sed non impudenter vel
insolenter. Deindè disputatione instituta, vir-
go clarissima ex ipsis veterû poetarû carmini-
bus, quibus oratores deorum numina astruere
conabantur, ita eos conuicit, atq; ex Apollinis
oraculo, & Sybillæ folijs æternum Christi nu-
men

S. Catharina
Oratores cla-
rissimos dis-
putando con-
uincit & ad
Christum cõ-
uertit.

men ita potenter confirmavit ut apertissimis
superati rationibus manus virgini dare, seque
victos plane esse fiteri cogeretur. Qua re ^{* Maxim-} Ma-
xentius tanto animi furore concitatus est, ut ^{nm.}
omnes illos oratores flamarum incendio con-
demnaret. Hac audita sententia proni omnes ad
pedes beate Catharinæ se abiecerunt, ut bap-
timate lustrarentur. Quos illa optimo animo ^{Oratores co-}
esse iubens, certissima immortalis vitæ spe ple-
nos ad martyrij certamen præmisit: quod sep-
timodecimo mensis Nouembris latibundi per-
egerunt. ^{ronantur}
^{martyrio.}

Ijs per ignis incendium martyrio corona-
tis, ^{* Maxim-} Maxentius rursus blanditijs Catharinam ^{nm.}
est aggressus. Spondebat diuitias, honores, reg-
ni denique communionem: si dijs libamina of-
ferre vellet. At illa ne illibatae integritatis dis-
pendium patere tur, deponere, inquit, ð Impera-
tor, animū illum fraudulentū, vasaque confi-
lia, atque blanditias. Dixi enim me Christo con-
secratam esse, stolamque martyrij cuius pur-
puratæ regiæ longè præponere. Hęc cum dice-
ret, ^{* Maxim-} Maxentius in furorem & rabiem cōuer-
sus, iubet eam regali spoliata purpura boum ^{nm.}
neruis crudelissimè cædi: cæsamque in carce-
rē abduci, ut interim, quo genere supplicij ^{Catharina}
eam consumeret, sedulo perpenderet. ^{flagellatur.}

Dū hæc geruntur, Augusta Imperatoris cō-
iūx magno Catharinæ desiderio tacta, Prophy-
rionē adiit, ei que exposuit, accepta prius ab eo
silentij fide, quod Catharinā in carcere conue-
nire vellet. Nec mora: Prophyrio, carceris
custodibus pecunia delinitis, Imperatrici
aditum patefecit: quæ viso virginis vultu,
tam

*Augusta cō-
iunx Imper-
ratoris Ca-
tharinam in-
uisens cre-
dit.*

tam vehementer animo exhilarata est, ut ad eius pedes procideret, fufisque præ gaudio lachrymis, tum demum verè se Imperatricem, verè beatam prædicaret. Cui martyr: Profecunda beata es, verè beata; cui ipsos angelos immortalem video offerre coronam, quam post diem tertium martyrio redimita à Christo æternam regnatura accipies. Illa verò trepidate & suppliciorum atrocitatem toto corpore perhorrescente, Catharina eam confirmas nihil cruciatus ijs timendos esse docuit, qui Christum in certamine adiutorem haberent. Porphyrio inter ea audito Christi nomine, ait ad virginem: Et quid quaeso præmij consequerem, si & ego deinceps Christo militare cuperem? Cui Catharina: Præmiū, quod pijs omnibus à Christo post hanc vitam in cælis est constitutum, nulla humana mens, non dico exprimere, sed ne concipere quidem vlllo modo potest. Tale enim tantumque est, ut omnes humani ingenij vires & mētis cogitationes longè excedat. Porphyrio his auditis ilicò cum 202. militibus, repudiata idolorum superstitione, Christo nomen dedit; totusque lætabundus domum, nocte concubia, reuersus est. Catharina verò totis illis duodecim diebus, quibus in carcere fuit, colubæ cuiusdam ministerio alimenta accipiens, postremò ab ipso quoque Christo Iesu ad constantiam confirmata est.

*Itē Porphy-
rio cum 200
militibus.*

*Alius per
Columbam
in carcere S.
Catharina.*

** Maximini.*

Igitur Christi præsentia mirificè recreata & noua insuper pulchritudine decorata rursus ad *Maxetij tribunal euocata fuit. Stupebat omnes ad mirabilem virginis decorè, ipseque inprimis Imperator specie eius emollitus; Te, inquit,

Inquit, decet ó filia imperium. Age igitur dijs
sacrifica, & nobiscum impera, & noli tantam
pulchritudinem tormentis subdere. Illa autē:
Hæc, (inquit) quam tu admiraris pulchritudi-
nem, terra est & cinis; quam & tēpus efflores-
cere facit, & morbus tæbē facit: utpotē quæ ni-
hil stabile, nihil firmum habet.

Dum hæc dicuntur, Præfectus quidam Chur-
safadem nomine, acri dolore *Maxentij vicem
miseratus, simulque Imperatoris beneuolen-
tiam captans: Ego, inquit, ò Imperator viam
modumque inueni, quo hanc vel tibi dicto au-
dientem reddes, vel momento temporis dissi-
pabis. Iube sub vna fibula quatuor fieri rotas,
ferris & clavis acutissimis munitas: eamque ma-
chinam funibus paruisque rotis maximo im-
petu agitari præcipe. Eo terrore eius constan-
tia protinus vel concidet, vel certè corpus in
mille particulas dissecabitur.

Fuere cuncta hæc ordine impleta, & mar-
tyr in rotam coniecta: sed mox ipsa machina
ab Angelo tanta vi & impetu, martyre illæsa
permanente, dissipata, ut multi è circumstan-
tibus discerperentur: plurimi verò clamarent:
Magnus est Deus Christianorum. Efferbuit tūc
furor *Maxentij incredibiliter: eoque noua in
martyrem supplicia cogitante, ecce coniunx
Augusta accedens ad Imperatorem: Absolve
quæso, inquit, magni Dei famulam, quam, ut
vides, tormenta superare non possunt. Reuera
enim erras toto cælo, & planè despis, si existi-
mas te Deo viuo & vero potentiolem esse. Au-
diēs hæc Imperator cōfestim vniuersam men-
tis suæ rabiem in coniugem conuertit: eamque

Qq 5 abscit-

Aestuat rursus amore illum Imperator Maximinum.

**Maximini.*

Horribilis rota ad torquendam virginem.

Ea ab angelo dissipatur.

**Maximini.*

Maximinus in propriam coniugem horrendè seuit & martyris officit.

abscissis prius, crudeli sanè spectaculo, mam-
millis, capite truncari iussit. Illa verò, acce-
pta sententia, læta dixit martyri: Ora pro me.
Et Catharina: Vade, inquit, in pace, æternum
cum Christo regnatura. Ea igitur martyrio
consummata. Porphyrio cum suo exercitu
constanter accedens: Et ego, inquit, Christia-
nus sum, paratus cum hisce commilitonibus
idem pro Christo certamen subire. His auditis,
eiulauit præ dolore * Maxentius; & fren-
dens gemensque cunctos crudeli ferro truci-
dari præcepit.

*Item Por-
phyrio cum
suis fit mar-
tyr.
* Maximi-
nus.*

*Damnatu
capitis S.
Catharina.*

Indè conuersus ad Catharinam, Tyrannus
cum irritò conatu minas ac blanditias adhi-
bisset postremas, eam similiter truncari ius-
sit. Itaque virgo illa clarissima & cunctis scien-
tibus ad miraculum vsque ornatissima, tot tan-
tisque certaminibus inelyta ad martyrij lo-
cum deducta fuit; quam cum multæ virgines
& matronæ nobilissimæ acerbissimis lachry-
mis atque lamentis prosequerentur, illa vultu
constanti, & ad hilaritatem composito, ab om-
ni luctu ad summam lætitiã omnes prouoca-
bat; sublatisque in cælum manibus orationem
fudit; sicque niueam extendens ceruicem li-
ctori eam feriendam præbuit: è qua pro san-
guine lac fluxisse visum est. Corpus verò omni
veneratione dignissimum angelorum ministe-
rio in montem Sina perlatum fuit: vbi cla-
rissimis inelytum miraculis etiam-
num eius visitur sepul-
chrum.

*Lac pro san-
guine è cer-
uicibus eius
fluit.*

*Locus sepul-
tura eius.*